

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „A“ SKUNDO**

2026 m. sausio Nr. S-2026/ (7-2025/150)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininkės Vilmos Vildžiūnaitės, narių Gvidos Ivanauskienės (pranešėja), Kristinos Jakštienės, Raimondos Juodkaitės, Jurgitos Narkevičiūtės, išnagrinėjo uždarnosios akcinės bendrovės „A“ (toliau – Pareiškėja) 2025-09-30 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija arba centrinis mokesčių administratorius) 2025-06-18 sprendimo Nr. 69-33 (toliau – Sprendimas). Pareiškėjos atstovas advokatas A.A. ir Inspekcijos atstovas B.B. dalyvavo Komisijos 2025-12-09 posėdyje nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė:

Pareiškėja prašo Komisijos panaikinti Inspekcijos 2025-06-18 sprendimą Nr. 69-33 ir Panevėžio apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Panevėžio AVMI arba vietos mokesčių administratorius) 2025-05-05 sprendimą Nr. (42.59 Mr) FR0682-102 dėl patikrinimo akto tvirtinimo, atleisti Pareiškėją nuo delspinigių (ar jų dalies) sumokėjimo ir sumažinti baudą iki minimalaus baudos dydžio.

Nurodė, kad Panevėžio AVMI mokestinio patikrinimo metu papildomai apskaičiavo 360 648,37 Eur mokesčių, iš jų: 342 300 Eur pridėtinės vertės mokestį (toliau – PVM), nurodydama, kad Pareiškėja nepagrįstai pritaikė 0 proc. PVM tarifą automobilio pardavimui Šveicarijos įmonei „B“ AG (toliau – Šveicarijos įmonė), ir 18 348,37 Eur gyventojų pajamų mokestį (toliau – GPM), nurodydama, kad Pareiškėja Didžiojoje knygoje apskaitė C.C. (toliau – C.C.) išmokėtus dividendus jam nesant akcininku ir šių piniginių išmokų C.C. neapmokestino GPM.

Skunde nurodoma, kad patikrinimo metu mokesčių administratorius nustatė, jog Pareiškėja 2022-10-03 įsigijo iš Belgijos įmonės (duomenys neskelbtini) sportinį automobilį „(duomenys neskelbtini)“ ((duomenys neskelbtini), toliau – Automobilis) už 1 600 000 Eur. Nuo iš Europos Sąjungos (toliau – ES) šalies PVM mokėtojo įsigyto Automobilio vertės Pareiškėja apskaičiavo ir įtraukė į atskaitą 336 000 Eur pirkimo PVM, o buhalterinėje apskaitoje Automobilį apskaitė, kaip skirtą perparduoti. Pareiškėja 2024-03-20 PVM sąskaita faktūra Nr. (duomenys neskelbtini)-00000047 įformino Automobilio pardavimą Šveicarijos įmonei už 1 630 000 Eur ir pritaikė 0 proc. PVM tarifą su nuoroda į Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (toliau – PVMĮ) 41 straipsnį. Mokesčių administratorius teigė, kad Pareiškėja ne tik nepateikė neginčijamų įrodymų, kad Automobilis buvo išgabentas iš ES teritorijos, bet pateiktais dokumentais patvirtino, kad jis vis dar saugomas Nyderlandų sandėlyje, todėl,

vadovaudamasis PVMĮ 41 ir 56 straipsniais, padarė išvadą, kad Pareiškėja nepagrįstai prekės tiekimui pritaikė 0 proc. PVM tarifą.

Pareiškėja nurodė, kad 2025-07-18 nutraukė sutartį su Šveicarijos įmone, nes pirkėja neįvykdė įsipareigojimo sumokėti visą Automobilio pirkimo kainą. Nutraukus Automobilio pardavimo sutartį, 2025-07-18 buvo išrašyta kreditinė PVM sąskaita faktūra Nr. (duomenys neskelbtini)-000000047K. Manė, kad dėl šių pasikeitusių aplinkybių, nėra pagrindo pasisakyti dėl Panevėžio AVMI sprendime nurodytų ginčo klausimų bei Inspekcijos Sprendime nurodytų motyvų dėl PVMĮ nuostatų taikymo dėl Automobilio pardavimo Šveicarijos įmonei, nes Automobilis vėliau buvo parduotas kitai įmonei.

Nurodė, kad nutraukus sutartį su Šveicarijos įmone, Pareiškėja pagal 2025-07-18 išrašytą sąskaitą faktūrą Nr. (duomenys neskelbtini)-000000069, taikant 0 proc. PVM tarifą, Automobilį pardavė naujam pirkėjui – Jungtinių Arabų Emyratų įmonei „C“ L.L.C (toliau – JAE įmonė) ir Automobilis buvo fiziškai išgabentas iš ES į Jungtinius Arabų Emyratus (toliau – JAE). JAE įmonė už Automobilį sumokėjo 199 988 Eur avansą (avansas sumokėtas mokant (duomenys neskelbtini), užskaičius priešpriešinius reikalavimus).

Teigė, kad teisinius santykius dėl 0 proc. PVM tarifo taikymo parduodant Automobilį naujam pirkėjui – JAE įmonei, reglamentuoja PVMĮ 41 straipsnio 1 dalis. Pažymėjo, kad vadovaujantis Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) suformuota teismų praktika, PVMĮ 41 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta teisės norma yra aiškinama siauriai, t. y. joje nėra imperatyviai nustatyta jokių kitų jos taikymo sąlygų (pvz.: dėl eksporto procedūros pradžios vietos, momento ir pan.), todėl siekiant pritaikyti 0 proc. PVM tarifą, mokesčių mokėtojas privalo įrodyti tik išvežimo iš ES faktą.

Pareiškėja nurodė, kad parduodant Automobilį JAE įmonei, buvo įvykdytos visos PVMĮ 41 straipsnio 1 dalyje numatytos 0 proc. PVM tarifo taikymo sąlygos, t. y. Automobilis fiziškai buvo išgabentas iš ES, Pareiškėja turi dokumentus, įrodančius, kad prekė yra išgabenta iš ES teritorijos. Pareiškėja pati buvo atsakinga už Automobilio išgabenimo organizavimą, ji surado transportavimo įmonę ir už transportavimo paslaugas PVM sąskaita faktūra buvo išrašyta pačiai Pareiškėjai. Automobilis iš karto po sąskaitos faktūros JAE įmonei išrašymo, t. y. 2025-07-18, buvo išgabentas į JAE. Automobilis iš Amsterdamo buvo fiziškai oro transportu išgabentas 2025-07-25 (tą patvirtina eksporto deklaracija ir oficialus ES muitinės patvirtinimas, kad automobilis iš ES teritorijos buvo išvežtas), o muitinės importo deklaracija JAE buvo įforminta 2025-07-29.

Pažymėjo, jog dėl įvykusio sutarties su Šveicarijos įmone nutraukimo ir Automobilio pardavimo JAE įmonei, ginčijamame Inspekcijos sprendime nurodytos aplinkybės dėl Automobilio pardavimo Šveicarijos įmonei yra nebeaktualios, o patikrinimo metu apskaičiuoti mokesčiai ir su jais susijusios sumos yra nepagrįstos, todėl patikrinimo aktas šioje dalyje ir šiuo pagrindu apskaičiuoti mokesčiai yra naikintini.

Pareiškėja prašo Komisijos įvertinti nurodytas svarbias aplinkybes bei atsižvelgti į naujai pateiktus įrodymus bei dokumentus, kurie dėl objektyvių priežasčių negalėjo būti pateikti anksčiau.

Skunde taip pat nurodyta, kad Panevėžio AVMI mokestinio patikrinimo metu nustatė, kad 2023-03-10 iš Pareiškėjos sąskaitos C.C. išsimokėjo sau 122 322,47 Eur, mokėjimo paskirtis nenurodyta. Mokesčių administratorius, atsižvelgdamas į tai, kad Pareiškėja nepateikė jokių dokumentų, patvirtinančių piniginių išmokų pagrįstumą, padarė išvadą, kad C.C. gavo 122 322,47 Eur pajamų, kurios priskiriamos A klasės su darbo santykiais nesusijusioms išmokoms ir pagal Gyventojų pajamų mokesčio įstatymo (toliau – GPMĮ) nuostatas turi būti apmokestintos GPM.

Pareiškėja nurodė, jog ji 2025-02-14 kreipėsi į C.C., kuris buvo Pareiškėjos akcininkas nuo 2016-03-24 iki 2021-11-29 bei nuo 2022-10-07 iki 2023-02-28 ir niekada nebuvo

Pareiškėjos direktoriumi, su prašymu pateikti dokumentus apie suteiktas paslaugas, už kurias buvo sumokėta, arba neturint galimybės pagrįsti pinigų išmokėjimo, nedelsiant šią pinigų sumą grąžinti Pareiškėjai. Tačiau C.C. jokių dokumentų nepateikė.

Pareiškėja teigė, kad kadangi pinigai C.C. buvo sumokėti 2023-03-10, kai jis nebuvo Pareiškėjos akcininkas, jokie dividendai jam negalėjo būti mokami. Sprendimo dėl dividendų išmokėjimo iki akcijų pardavimo taip pat nebuvo, todėl jam išmokėta suma negali būti laikoma dividendais. Be to, pažymėjo, kad remiantis Pareiškėjos 2022-12-31 finansiniais duomenimis, nepaskirstytas pelnas buvo mažesnis, negu išmokėta dividendų suma, t. y. tokią dividendų sumą išmokėti nebuvo įmanoma nei teisiškai, nei finansiškai. C.C. pinigų išmokėjimo metu nedirbo pas Pareiškėją, jau buvo pardavęs jos akcijas, todėl išmokėta suma negali būti laikoma su darbo santykiais susijusiomis pajamomis.

Nurodė, kad išmokėti pinigai negali būti laikomi ir jokio kito pobūdžio pajamomis, nes jie nepriklauso C.C. ir laikytina, kad jis yra skolingas Pareiškėjai išsimokėtą sumą, o padarytas išankstinis mokėjimas yra grąžintinas. Pažymėjo, kad Pareiškėja ėmėsi teisinių priemonių, siekdama atgauti skolą iš C.C., įstatymų nustatyta tvarka kreipdamasi į teismą su ieškiniu.

Pareiškėja, remdamasi LVAT nutartimi administracinėje byloje Nr. eA-1115-575/2025, akcentavo, kad skola nėra pajamos, todėl, vadovaujantis GPMĮ, ji neapmokestinama GPM. C.C. išmokėtas lėšas privalės grąžinti, jis jokios naudos dėl išmokėtų sumų negali gauti, todėl, priešingai, nei nurodė vietos ir centrinis mokesčių administratoriai, Pareiškėjai neatsirado pareiga išskaičiuoti GPM.

Pareiškėja 2025-12-02 raštu papildomai pateikė Komisijai C.C. į Pareiškėjos ieškinį pateiktą atsiliepiamą (su priedais), kuriame nurodyta, kad 122 322,47 Eur suma buvo sumokėta už suteiktas paslaugas pagal tarpininkavimo sutartį Nr. 2203331, ir paprašė, nagrinėjant Pareiškėjos skundą Komisijos posėdyje, atsižvelgti į papildomai pateiktus įrodymus. Nurodė, jog nors civilinis ginčas dar nėra išnagrinėtas, tačiau jeigu civilinėje byloje būtų patvirtinta, kad mokėjimas buvo atliktas pagal nurodytą tarpininkavimo sutartį, tokios pajamos, vadovaujantis GPMĮ 22 straipsniu, priešingai nei konstatavo mokesčių administratorius, nebūtų priskiriamos A klasės pajamoms, ir nuo tokių B klasės pajamų mokesčių turėtų sumokėti pats pajamų gavęs asmuo, t. y. C.C..

Inspekcija skundžiamame sprendime dėl 0 proc. PVM tarifo taikymo Automobilio pardavimui nurodė, kad patikrinimo metu nustatyta, jog Pareiškėja 2022-10-03 iš Belgijos įmonės (duomenys neskelbtini) įsigijo Automobilį už 1 600 000 Eur. Pareiškėja nuo iš ES šalies PVM mokėtojo įsigyto Automobilio vertės apskaičiavo ir įtraukė į atskaitą 336 000 Eur pirkimo PVM, buhalterinėje apskaitoje Automobilį apskaitė kaip prekę, skirtą perparduoti.

Pareiškėja 2024-03-20 PVM sąskaita faktūra Nr. (duomenys neskelbtini)-000000047 įformino Automobilio pardavimą Šveicarijos įmonei už 1 630 000 Eur ir pritaikė 0 proc. PVM tarifą su nuoroda į PVMĮ 41 straipsnį („Direktyva 2006/112/EC Art.146“).

Pareiškėja 0 proc. PVM tarifui pagrįsti pateikė mokesčių administratoriui šiuos dokumentus:

1. JAE įmonės D L.L.C. patvirtinimą anglų kalba, kad Automobilis šiuo metu yra saugomas užsienio įmonės sandėlyje Amsterdame;

2. 2024-08-14 Prancūzijos muitinės įformintą dokumentą transporto kontrolei (toliau - MRN) Nr. 24FRD3260083235183, kuriame siuntėju nurodyta Pareiškėja, gavėju – „A“. Pagal MRN užpildymo taisyklės, į MRN dokumentą turi būti įtraukta tokia informacija, kaip informacija apie eksportuotoją, gavėją ir deklarantą, priklausomybės ženklai, transporto tipas, pakrovimo vietos, informacija apie perkrovimą ir kt. Pareiškėjos pateiktame MRN gavėju įrašyta „A“, nors Automobilis buvo parduotas Šveicarijos įmonei. Klaidingai įrašyta sandorio vertė, t. y. pagal PVM sąskaitą faktūrą Nr. (duomenys neskelbtini)-000000047

Automobilis parduotas už 1 630 000 Eur, MRN dokumente nurodyta sandorio vertė – 1 600 000 Eur, neįrašytas pardavimo PVM sąskaitos numeris;

3. Apmokėjimo dokumentus. Nustatyta, kad už Automobilį Šveicarijos įmonė atsiskaitė iš dalies per trečiąjį asmenį. 2024-08-28 į Pareiškėjos banko „E“, UAB atsiskaitomąją sąskaitą iš UAB „F“ buvo gauti 40 000 Eur. Pareiškėja paaiškino, kad UAB „F“ 40 000 Eur buvo skolinga Šveicarijos įmonei, o Šveicarijos įmonė buvo skolinga Pareiškėjai už Automobilį. Šveicarijos įmonė, siekdama užskaityti tarpusavio skolas, nurodė UAB „F“ pervesti 40 000 Eur sumą tiesiai Pareiškėjai pagal sąskaitą faktūrą Nr. (duomenys neskelbtini)-000000047.

Kitų dokumentų, patvirtinančių eksporto užbaigimo faktą ir Automobilio išgabėnimą iš ES teritorijos, Pareiškėja nepateikė.

Inspekcija atkreipė dėmesį į tai, kad nuo Automobilio pardavimo įforminimo praėjo daugiau nei 12 mėn., o eksporto procedūra iki šiol dar nėra užbaigta.

Inspekcija, vadovaudamasi PVMĮ 41 straipsnio 1 dalimi, 56 straipsnio 1 dalimi, šias nuostatas aiškinančia LVAT praktika, atsižvelgusi į tai, kad Pareiškėja nepateikė nei eksporto muitinės patvirtinimo apie Automobilio išgabėnimą iš Bendrijos muitų teritorijos dokumentų, nei kitų pagrįstų dokumentų (įrodymų), leidžiančių nustatyti neabejotiną faktą, kad Automobilis buvo išgabėtas iš Bendrijos muitų teritorijos, padarė išvadą, kad Pareiškėja neįvykdė pirminės jai tenkančios ir PVMĮ numatytos pareigos turėti prekių išgabėnimą patvirtinančius dokumentus, todėl neįrodė turėjusi teisę į 0 proc. PVM taikymą.

Pažymėjo, kad Pareiškėja ne tik nepateikė neginčijamų įrodymų, kad Automobilis buvo išgabėtas iš ES teritorijos, bet pateiktais dokumentais patvirtino, kad jis vis dar saugomas Nyderlandų sandėlyje.

Inspekcija nurodė, kad mokestinio tyrimo metu 2025-02-07 iš Pareiškėjos el. paštu buvo gautas paaiškinimas, kuriame nurodyta, kad įvyko klaida, t. y. PVM sąskaitoje faktūroje (duomenys neskelbtini)-000000047 buvo nuoroda į neteisingą PVMĮ 41 straipsnio dalį. Todėl buvo patikslinta sąskaita faktūra (duomenys neskelbtini)-000000047 su nuoroda į PVMĮ 49 straipsnio 2 dalį, taip pat ir 2024 m. kovo mėn. PVM deklaracija. Teigė, kad Pareiškėja įgyvendino sąlygas, kurios leidžia jai taikyti 0 proc. PVM tarifą pagal PVMĮ 49 straipsnio 2 dalį, nes, Pareiškėjos vertinimu, Automobilio išgabėtimo į Nyderlandus faktas yra pakankamas 0 proc. PVM tarifo taikymui.

Inspekcija, atsakydama į Pareiškėjos argumentą, nurodė, kad Pareiškėja naują Automobilį pardavė Šveicarijos įmonei, kuri nėra ES valstybė narė, neturi padalinio ES, sandorio sudarymo metu neturėjo ES valstybės narės galiojančio PVM kodo. Pareiškėja nepateikė įrodymų, kad Automobilis būtų įregistruotas kitoje ES valstybėje narėje ir toje valstybėje sumokėtas PVM, todėl konstatavo, kad 0 proc. PVM tarifas pagal PVMĮ 49 straipsnio 2 dalį negali būti taikomas. Automobilio išgabėtimo į Nyderlandus faktas nėra pakankamas pagrindas 0 proc. PVM tarifo taikymui. Byloje nėra nustatyta, kad Automobilis būtų parduotas ES įsikūrusiam apmokestinamajam ar neapmokestinamajam asmeniui.

Inspekcija dėl piniginių išmokų C.C. nurodė, kad Pareiškėja iš banko sąskaitos 2023-03-10 išmokėjo C.C. 122 322,47 Eur, mokėjimo paskirtis nenurodyta. Didžiojoje knygoje už 2023 m. pinigines išmokas C.C. apskaitytos kaip išmokėti dividendai. C.C. Pareiškėjos akcininku buvo iki 2023-02-03, t. y. Pareiškėja Didžiojoje knygoje apskaitė C.C. išmokėtus dividendus, jam nesant akcininku. Rengdama 2023 m. finansinės atskaitomybės dokumentus VĮ Registrų centrui, Pareiškėja 2023 m. C.C. išmokėtas pinigines lėšas atvaizdavo trumpalaikių investicijų eilutėje.

Mokestinio tyrimo metu Pareiškėjos paprašyta paaiškinti, koku pagrindu buvo išmokėtos lėšos C.C. ir kodėl jos nebuvo deklaruotos metinėje gyventojams išmokėtų išmokų, priskiriamų A ir B klasės pajamoms, deklaracijoje (GPM312) už 2023 m. Pareiškėja

2025-02-07 atsakyme į paklausimą paaiškino, kad piniginės lėšos C.C. buvo pervestos kaip avansas už būsimas paslaugas. Pareiškėja nėra gavusi suteiktas paslaugas patvirtinančių dokumentų.

Centrinis mokesčių administratorius Pareiškėjos 2025-02-14 kreipimąsi į C.C. su reikalavimu pateikti informaciją vertino kaip Pareiškėjos gynybinę poziciją ir turinio prasme laikė formaliu. Nurodė, kad Pareiškėja šiuo klausimu ne kartą keitė savo nuomonę, kaip buhalterinėje apskaitoje apskaityti pinigines išmokas C.C. (dividendai, avansas už būsimas paslaugas ar paskola), nes neturėjo juridinę galią turinčių dokumentų. Pareiškėja nepateikė paskolos sutarties, Pranešimo apie juridinių asmenų fiziniams asmenims suteiktas, iš jų gautas ir grąžintas paskolas, įsiskolinimus, susijusius su atskaitingais fiziniais asmenimis (forma FR0711) už 2023 metus. Be to, Pareiškėja nesiėmė jokių veiksmų, kad iš C.C. susigrąžintų skolą, nebuvo surašomi skolų suderinimo aktai. 2025-02-14 kreipimasis į C.C. surašytas praėjus beveik dvejimėms metams nuo pinigų išmokėjimo C.C..

Inspekcija, atsižvelgdama į tai, kad Pareiškėja nepateikė jokių dokumentų, įrodančių piniginių išmokų C.C. pagrįstumą, padarė išvadą, kad C.C. gavo 122 322,47 Eur pajamas, kurios priskiriamos A klasės su darbo santykiais nesusijusioms išmokoms ir pagal GPMĮ nuostatas turi būti apmokestintos GPM.

Inspekcija dėl atleidimo nuo delspinigių nurodė, kad Pareiškėjai po atlikto mokestinio tyrimo buvo pasiūlyta pašalinti nustatytus trūkumus. Pareiškėjai per nustatytą terminą nepašalinus trūkumų, buvo pradėtas Pareiškėjos mokestinis patikrinimas. Tiek mokestinis tyrimas, tiek mokestinis patikrinimas vyko pakankamai operatyviai ir delspinigių dydis (36 614,13 Eur) sudaro tik kiek daugiau nei 10 proc. mokestinės prievolės dydžio (360 648,37 Eur), kas, centrinio mokesčių administratoriaus vertinimu, neturėtų būti laikoma neproporcingu ar neprotingu dydžiu. Vien tai, kad Pareiškėja patikrinimo ir mokestinio tyrimo metu bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi ir teikė paaiškinimus, nėra pagrindas atleisti nuo delspinigių mokėjimo, vadovaujantis protingumo ir teisingumo kriterijais.

Inspekcija dėl skirtos baudos, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 139 straipsnio 1 dalies, 140 straipsnyje 1–5 dalių nuostatomis, nurodė, kad byloje nėra nustatyta nei asmens padėtį sunkinančių, nei lengvinančių aplinkybių, todėl Pareiškėjai pagrįstai skirtos vidutinio dydžio PVM ir GPM baudos. Vien tai, kad Pareiškėja bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi, negali būti vertinama kaip lengvinanti aplinkybė. Teigė, jog tam, kad MAĮ 140 straipsnio 3 dalies 1 punkte nustatyta aplinkybė būtų pripažinta lengvinančia, asmuo turi ne tik bendradarbiauti su mokesčių administratoriumi, bet ir pripažinti padarytą mokesčių įstatymo pažeidimą. Tačiau Pareiškėja nesutinka su patikrinimo metu nustatytais pažeidimais.

Komisija k o n s t a t u o j a:

Pareiškėjos skundas iš dalies tenkintinas, Inspekcijos Sprendimas naikintinas ir Pareiškėjos skundas perduotinas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Mokestinis ginčas byloje yra kilęs dėl Pareiškėjai apskaičiuoto ir nurodyto sumokėti 342 300 Eur PVM, mokesčių administratoriui konstatavus, kad Pareiškėja neturi teisės taikyti 0 proc. PVM tarifo Automobilio pardavimui Šveicarijos įmonei. Taip pat ginčas vyksta dėl Pareiškėjai apskaičiuoto ir nurodyto sumokėti 18 348,37 Eur GPM, mokesčių administratoriui konstatavus, kad Pareiškėja išmokėjo C.C. 122 322,47 Eur pajamas, priskiriamas gyventojų A klasės su darbo santykiais nesusijusioms išmokoms, kurių pagal GPMĮ nuostatas neapmokestino GPM. Pareiškėja skunde Komisijai ir jos atstovas Komisijos posėdžio metu išdėstė nesutikimo argumentus ir dėl apskaičiuotų PVM bei GPM delspinigių (ar jų dalies) ir paskirtų baudų sumažinimo.

Dėl papildomai apskaičiuoto ir nurodyto sumokėti PVM

Ginčo sandorio sudarymo metu galiojusio PVMĮ 41 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad tiekiamos prekės apmokestinamos taikant 0 proc. PVM tarifą, jeigu jas tiekėjas ar jo užsakytojas kitas asmuo išgabena iš ES teritorijos. Minėto straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad tiekiamos prekės apmokestinamos taikant 0 proc. PVM tarifą, jeigu jas pirkėjas ar jo užsakytojas kitas asmuo išgabena iš ES teritorijos. Prekių tiekimas apibrėžiamas PVMĮ 4 straipsnio 1 dalyje, kurioje nurodyta, jog prekių tiekimu laikomas prekių perdavimas kitam asmeniui, kai pagal sandorio sąlygas šis asmuo arba trečioji šalis įgyja teisę disponuoti tomis prekėmis kaip jų savininkas.

PVMĮ 56 straipsnis reglamentuoja 0 proc. PVM tarifo pritaikymo pagrindimo įrodymą. Šio straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad PVM mokėtojas, pritaikęs 0 proc. PVM tarifą pagal šio PVMĮ 41 straipsnį, privalo turėti dokumentus, įrodančius, kad prekės išgabentos iš ES teritorijos.

Byloje nustatyta, kad Pareiškėja 2022-10-03 iš Belgijos įmonės (duomenys neskelbtini) – ES šalies PVM mokėtojos, įsigijo už 1 600 000 Eur Automobilį, nuo kurio vertės apskaičiavo ir įtraukė į atskaitą 336 000 Eur pirkimo PVM. Pareiškėja buhalterinėje apskaitoje Automobilį apskaitė kaip prekę, skirtą perparduoti.

Taip pat nustatyta, kad Pareiškėja 2024-03-20 PVM sąskaita faktūra Nr. (duomenys neskelbtini)-000000047 įformino Automobilio pardavimą Šveicarijos įmonei už 1 630 000 Eur ir pritaikė 0 proc. PVM tarifą su nuoroda į PVMĮ 41 straipsnį („Direktyva 2006/112/EC Art. 146“).

Inspekcija, nustačiusi, kad Automobilis nebuvo išgabentas iš Bendrijos muitų teritorijos, o Pareiškėjos pateikti dokumentai patvirtino, kad jis vis dar saugomas Nyderlandų sandėlyje, padarė išvadą, kad Pareiškėja neįvykdė PVMĮ 56 straipsnio 1 dalyje numatytos pareigos turėti prekių išgabėnimą iš ES teritorijos patvirtinančius dokumentus, todėl neįrodė turėjusi teisę į 0 proc. PVM tarifo taikymą. Konstatavo, kad vietos mokesčių administratorius pagrįstai Pareiškėjos gautas Automobilio pardavimo pajamas apmokestino standartiniu 21 proc. PVM tarifu ir už 2024 m. kovo mėn. apskaičiavo 342 300 Eur mokėtiną PVM.

Pareiškėja su tokia Inspekcijos pozicija nesutiko ir su skundu Komisijai pateikė 2025-07-18 sutartį dėl transporto priemonės pirkimo–pardavimo nutraukimo, kuria Pareiškėja ir Šveicarijos įmonė sutarė nutraukti Automobilio pardavimą pagal 2024-03-20 PVM sąskaitą faktūrą Nr. (duomenys neskelbtini)-000000047 dėl Šveicarijos įmonės kaltės (sutarties 1.1 punktą), nes Šveicarijos įmonė neįvykdė įsipareigojimo sumokėti sutartą Automobilio pirkimo kainą, nepaisant Pareiškėjos reikalavimų, ir Pareiškėjai radus naują Automobilio pirkėją. Pareiškėja 2025-07-18 išrašė kreditinę PVM sąskaitą faktūrą Nr. (duomenys neskelbtini)-000000047K 1 630 000 Eur sumai.

Pareiškėja taip pat pateikė Komisijai 2025-07-18 PVM sąskaitą faktūrą Nr. (duomenys neskelbtini)-000000069, kuria įformintas Automobilio pardavimas JAE įmonei už 1 650 000 Eur ir pritaikytas 0 proc. PVM tarifas su nuoroda į PVMĮ 41 straipsnio 1 dalį.

Pareiškėja 0 proc. PVM tarifo taikymui pagrįsti papildomai pateikė dokumentus, jos teigimu, įrodančius, kad prekę (Automobilis) yra išgabenta iš ES teritorijos, t. y. 2025-07-30 PVM sąskaitą faktūrą Nr. (duomenys neskelbtini)-916517-001 už transportavimo paslaugas, 2025-07-29 Automobilio siuntos sertifikatą, oro transporto važtaraštį Nr. 607-50156621, 2025-07-25 eksporto deklaraciją Nr. 25NL85YXA42MBL4DA6, 2025-07-29 importo deklaraciją Nr. 108-00101040-25.

Pareiškėja skunde prašė Komisijos įvertinti nurodytas svarbias aplinkybes ir atsižvelgti į naujai Komisijai pateiktus įrodymus bei dokumentus, kurie dėl objektyvių priežasčių negalėjo būti pateikti anksčiau. Pareiškėjos atstovas Komisijos posėdžio metu patikslino Pareiškėjos skundo reikalavimą, prašydamas Pareiškėjos skundą šioje dalyje dėl naujai pateiktų dokumentų grąžinti nagrinėti mokesčių administratoriui iš naujo.

Inspekcijos atstovas Komisijos posėdžio metu nurodė, kad Pareiškėjos papildomai Komisijai pateikti dokumentai dėl Automobilio pardavimo Šveicarijos įmonei sandorio nutraukimo, Automobilio pardavimo JAE įmonei ir jo išgabenimo iš ES teritorijos, kuriais Pareiškėja grindžia savo teisę taikyti 0 proc. PVM tarifą, turi būti įvertinti mokesčių administratoriaus, todėl sutiko su Pareiškėjos atstovu, kad Pareiškėjos skundas šioje ginčo dalyje turėtų būti perduotas nagrinėti mokesčių administratoriui iš naujo.

Komisija pažymi, kad LVAT praktikoje¹ laikomasi pozicijos, kad skundo perdavimas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo yra galimas tik tais atvejais, kai būtina naujai atlikti tam tikrus mokesčių administratoriaus kompetencijai priskirtus objektyvius veiksmus, susijusius su teisiškai reikšmingų aplinkybių, kurios trukdo priimti teisėtą bei pagrįstą sprendimą dėl kilusio mokesčio ginčo, pašalinimu, pavyzdžiui: iš naujo pakartoti tam tikras administracines procedūras, surinkti papildomų įrodymų, ištirti nenagrinėtas faktines aplinkybes, įrodymus ir pan.

Komisija, įvertinusi aplinkybes, jog Pareiškėja pateikė papildomus dokumentus, jos vertinimu, įrodančius teisę taikyti 0 proc. PVM tarifą Automobilio tiekimui, kurie dėl objektyvių priežasčių negalėjo būti pateikti nei vietos mokesčių administratoriui Pareiškėjos patikrinimo metu, nei centriniam mokesčių administratoriui, nagrinėjant Pareiškėjos skundą dėl Panevėžio AVMI sprendimo; siekiant išvengti skirtingo faktinių aplinkybių interpretavimo, dėl ko mokesčių administratorius neturėtų teisės dėl šių aplinkybių inicijuoti teisminį ginčą, remiantis MAĮ 159 straipsnio 2 dalies nuostatomis, pateikus Komisijai papildomus dokumentus (įrodymus), kurių nevertino mokesčių administratorius, mokesčių administratoriui turi būti suteikiama galimybė savomis priemonėmis patikrinti šiuos dokumentus ir jų įtaką kilusiam ginčui (LVAT 2005-02-15 nutartis administracinėje byloje Nr. A-11-180/2005), konstatuoja, kad šioje ginčo situacijoje yra pagrindas pakartoti mokesčių administratoriaus kontrolės procedūras, įvertinant Pareiškėjos su skundu Komisijai pateiktus dokumentus dėl Pareiškėjos teisės taikyti 0 proc. PVM tarifą Automobilio pardavimui.

Dėl papildomai apskaičiuoto ir nurodyto sumokėti GPM

Iš bylos medžiagos nustatyta, kad Pareiškėja iš banko sąskaitos 2023-03-10 išmokėjo C.C. 122 322,47 Eur, mokėjimo paskirtis nenurodyta. Mokesčių administratorius nustatė, kad Pareiškėja Didžiojoje knygoje už 2023 m. pinigines išmokas C.C. apskaitė kaip išmokėtus dividendus. Taip pat nustatyta, kad C.C. Pareiškėjos akcininku buvo iki 2023-02-03, t. y. Pareiškėja Didžiojoje knygoje apskaitė C.C. išmokėtus dividendus jam nesant akcininku. Rengdama 2023 m. finansinės atskaitomybės dokumentus VĮ Registrų centrui, Pareiškėja 2023 m. C.C. išmokėtas pinigines lėšas atvaizdavo trumpalaikių investicijų eilutėje.

Inspekcija, atsižvelgdama į tai, kad Pareiškėja nepateikė jokių dokumentų, įrodančių piniginių išmokų C.C. pagrįstumą, padarė išvadą, kad C.C. gavo 122 322,47 Eur pajamas, priskiriamas A klasės su darbo santykiais nesusijusioms išmokoms, kurios pagal GPMĮ nuostatas apmokestintos 18 348,37 Eur GPM.

Pareiškėja nesutiko su mokesčių administratoriaus nustatyta GPM prievole, nurodydama, kad ji 2025-02-14 kreipėsi į C.C., prašydama pateikti dokumentus, pagrindžiančius paslaugų, už kurias buvo sumokėta, suteikimą, arba neturint galimybės pagrįsti pinigų išmokėjimo, nedelsiant grąžinti Pareiškėjai 122 322,47 Eur. Tačiau C.C. jokių dokumentų nepateikė. Todėl Pareiškėja ėmėsi teisinių priemonių, siekdama atgauti skolą iš C.C., įstatymų nustatyta tvarka kreipdamasi į teismą su ieškiniu.

Pareiškėja 2025-12-03 pateikė Komisijai C.C. atsiliepinimą į Pareiškėjos ieškinį, kuriame C.C. nurodė, kad 122 322,47 Eur suma jam buvo sumokėta už suteiktas paslaugas pagal tarpininkavimo sutartį Nr. 220331, ir ieškinio priedus: 2022-03-31 tarpininkavimo sutartį Nr.

¹ LVAT 2009-05-04 nutartis administracinėje byloje Nr. A⁴³⁸-563/2009; 2011-11-14 sprendimas administracinėje byloje Nr. A-556-2765/2011

220331, pagal kurią C.C. įsipareigojo suteikti kontaktus, žinias ir atstovauti kiek būtina Pareiškėją, siekiant investuoti, įsigyti, pirkti, parduoti transporto priemones (kad Pareiškėja plėstų savo veiklą Vokietijos, Austrijos, Olandijos, Belgijos, Šveicarijos rinkose, užmegztų ryšius su šiose rinkose esančiais prekybininkais, transporto priemonių prekybininkais, kolekcionieriais, sportininkais (sporto klubais), o Pareiškėja įsipareigojo sumokėti už paslaugas šia sutartimi sutartą sumą; 2022-03-31 mokėjimo nurodymą dėl 122 322,47 Eur sumos sumokėjimo C.C.; Pareiškėjos 2023-12-30 patvirtinimą, kad ji neturi jokių reikalavimų ar pretenzijų C.C..

Pareiškėja nurodė, jog jeigu civilinėje byloje pagal Pareiškėjos ieškinį C.C. būtų patvirtinta, kad mokėjimas buvo atliktas pagal 2022-03-31 tarpininkavimo sutartį Nr. 220331, tokios pajamos, vadovaujantis GPMĮ 22 straipsniu, būtų priskiriamos B klasės pajamoms ir nuo jų GPM turėtų sumokėti pats pajamų gavęs asmuo, t. y. C.C..

Pareiškėjos atstovas Komisijos posėdžio metu manė, kad Pareiškėjos Komisijai papildomai pateikti su C.C. atsiliepiamu į ieškinį civilinėje byloje gauti dokumentai turėtų būti vertinami mokesčių administratoriaus, ir prašė grąžinti Pareiškėjos skundą šioje dalyje nagrinėti Inspekcijai iš naujo.

Inspekcijos atstovas Komisijos posėdžio metu nurodė, kad nagrinėjamu ginčo aspektu yra svarbi Pareiškėjos inicijuota civilinė byla, todėl prašė Komisijos Pareiškėjos skundą dalyje dėl Pareiškėjai apskaičiuoto ir nurodyto sumokėti 18 348,37 Eur GPM grąžinti Inspekcijai nagrinėti iš naujo.

Komisija, įvertinusi anksčiau paminėtus Pareiškėjos 2025-12-03 papildomai pateiktus dokumentus, kurie dėl objektyvių priežasčių negalėjo būti pateikti mokesčių administratoriui, nesant duomenų apie civilinės bylos Nr. e2-3016-803/2025 baigtį, remdamasi cituota LVAT praktika dėl skundo perdavimo centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo, atsižvelgdama į Pareiškėjos ir Inspekcijos atstovų prašymus grąžinti skundą dalyje dėl apskaičiuoto ir nurodyto Pareiškėjai sumokėti GPM Inspekcijai nagrinėti iš naujo, konstatuoja, kad Inspekcijai pavestina šioje ginčo dalyje iš naujo nagrinėti Pareiškėjos skundą, įvertinant papildomai pateiktus dokumentus.

Apibendrindama tai, kas išdėstyta, Komisija sprendžia, kad yra pagrindas Pareiškėjos skundą grąžinti Inspekcijai nagrinėti iš naujo. Dėl šios priežasties Inspekcijos Sprendimas yra naikintinas, o Pareiškėjos skundas perduotinas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo, įvertinant Pareiškėjos papildomai pateiktus dokumentus ir jų įtaką Pareiškėjos apmokestinimui PVM ir GPM.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 2 ir 5 punktais, n u s p r e n d ž i a:

Panaikinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2025-06-18 sprendimą Nr. 69-33 ir uždarnosios akcinės bendrovės „A“ skundą perduoti Valstybinei mokesčių inspekcijai prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos nagrinėti iš naujo.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Regionų administraciniam teismui, skundą paduodant pasirinktinai: Vilniaus rūmuose (Žygimantų g. 2, 01102, Vilnius), Kauno rūmuose (A. Mickevičiaus g. 8 A, 44312, Kaunas), Klaipėdos rūmuose (Galinio Pylimo g. 9, 91230, Klaipėda), Šiaulių rūmuose (Dvaro g. 80, 76298, Šiauliai), Panevėžio rūmuose (Respublikos g. 62, 35158, Panevėžys) ar per Lietuvos teismų elektroninių

paslaugų portalą <https://e.teismas.lt>. Skundas Regionų administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas.

Komisijos pirmininkė

Vilma Vildžiūnaitė

Komisijos narė

Gvida Ivanauskienė

Komisijos narė

Kristina Jakštienė

Komisijos narė

Raimonda Juodkaitė

Komisijos narė

Jurgita Narkevičiūtė